

Arkitektoniske angaar, den projekterede Bygnings Skikthed til at optage vort Nationalmuseum i sig og give det en god og rummelig Plads i alle Maader, ere — foruden naturligtvis nævnte Arkitekters Tilslutning — Museumsmandenes Erklæringer mig aldeles fyldestgørende, ogsaa hvad Omflytningen vedrører, og særligt maa jeg her fremhæve de to fremtidige, jeg tør vel kalde dem saa, Direktørens, S. Müllers og H. Petersens usorbeholdne Udtalelser. — Direktør B. Olsens Erklæring gaar ud fra Forudsætninger, der aldrig kunne ventes opfyldte paa Grund af de uhyre Beføstninger, deres Realisation vilde medføre, og som fra et videnskabeligt Standpunkt heller aldrig nogen Sinde burde opfyldes. Hans Erklæring er i alt Fald ikke længere et Udtryk for Folkemuseets Bestyrelses Ansættelse. — Det maa indrømmes, at Benyttelsen af den indkøbte Grund kunde tænkes mere økonomisk, naar man vilde nedrive det gamle Prinsens Palæ; men da der gennem Planen uimodsigeligt skaffes Plads ikke alene for Samlingerne i Oeblikket, men for en uoverskuelig Fremtid, saa er dette Offer vel ikke for stort. En Vandalisme vilde det være at rive Palæet ned. — At finde anden i Statens Eje værende Grund til Museet end den foreslaaede turde blive meget vanskeligt. Den eneste tænkelige er vistnok den af Flertallet antydede i Rosenborg Frugthave. Smidlertid er ogsaa denne højst uheldig; den vil paa en sørgelig Maade gribe ind i og indskrænke Rosenborg Have, allerede som denne nu er, og end mere, naar en Gang det maatte lykkes at faa Kasernen og de øvrige Bygninger indtil Sølvgaden (undtagen maasse Museumsdirektørens Bolig) nedrevne. Da vil en lang Museumsbygning, lagt i Frugthaven, i høj Grad vanskeliggøre en fornuftig og smuk Ordning af hele Terrænet — Rosenborg Have, Østre Anlæg, Botanisk Have. — Skal der søges Grund hos Kommunen, vil den blive overordentlig dyr, og endelig turde der ikke være megen Tvivl om, at en hel ny Museumsbygning vil blive betydelig dyrere end Ombygning af og Tilbygning til Prinsens Palæ efter den foreliggende Plan. — Da det nu desværre ikke er lykkedes at komme til Enighed om den foreslaaede Plan, er det jo naturligt, at Regeringen ogsaa tager andre Muligheder under Overvejelse. Jeg nærer kun ringe Tvivl om, at en upartisk og indgaaende Undersøgelse vil, baade af saglige Museumsgrunde og af økonomiske Grunde føre tilbage til den nu foreløbig forladte Plan.

II.

Med Hensyn til Loven om Frederiks Hospital, Fødselsstiftelsen og de lægevidenskabelige Undervisningsanstalter har Ministeriet i Sammenligning med de tidligere Forslag nedsat de paaregnede Byggebudgifter fra 5,500,000 Kr. til 4,650,000 Kr. Men det har ikke paavist anden Byggeplads end Blegdamskælleden, og man staar saaledes fremdeles over for den Overenskomst med Københavns Kommune, der sammenkæder saa mange forskelligeartede Byggeføretagender, at det i de foregaaende 3 Rigsdagsamlinger har været Udvalget umuligt at tage den Stilling til denne Sag, som det i og for sig kunde ønske.

Det samme gælder i Nar. Men der har under Udvalgets Forhandlinger vist sig en Udvej, som mulig kunde bringe Sagen ind i et mere fremkommeligt Spor, idet der i „Bibliotek for Læger“ (Januar 1892) er flaaet paa Muligheden af kun at flytte Fødselsstiftelsen og de lægevidenskabelige Undervisningsanstalter og at udvide Hospitalet paa den Grund, der nu indtages af Hospitalet, Fødselsstiftelsen og kirurgisk Akademi, medens Tribu-